

Hyvää ja siunattua alcanutta vuotta 2023 sinulle!

Hekkaloiden matkassa

1.1.2023

Vuosi 2022 on väistynyt taakse, mutta ei suinkaan jää unohduksiin. Vuosi sitten tammikuussa suunnittelimme vuoden viisumin hankkimista ja koronavuosien jälkeen vihdoin viimein mahdollisuutta asua Uzhgorodissa pitemmän aikaa.

Mutta toisin kävi.

Helposti kysymme, missä Jumala on? Eikö Hän välitä näin suuresta kärsimyksestä? - Tällaiset tragediat muistuttavat meitä kuinka kauhea asia olikaan syntiinlankeemus ja sitä seurannut saatanan valta tässä maailmassa. Uutiset kertovat meille karua kertomusta siitä pahuudesta, mikä maailmassa vallitsee. Sisintämme puristaa helposti ahdistus ja pelko, jos katselemme pelkästään näkyvää maailmaa. Sekasorto on ylittänyt ne rajat, joita ihminen on kuvitellut hallitsevansa.

Mutta meidän Jumala tekee työtä myös yövuorossa. Hän ei nukahtanut eikä ole unohtanut tätä maailmaa. Edelleen tapahtuu hyviä asioita: ihmiset saavat avun: he löytävät Jumalan, he saavat apua fyysiseen hätäänsä.

Yksi kirje ei riitä kertomaan kaikkea, mitä Jumala tekee. Mutta muutaman kuvan avulla haluamme muistuttaa, että vielä on olemassa hyvää tässä maailmassa.

RUOKAA NÄLKÄISILLE

→ *Radvankan koirat olivat myös "apua" hakemassa.*

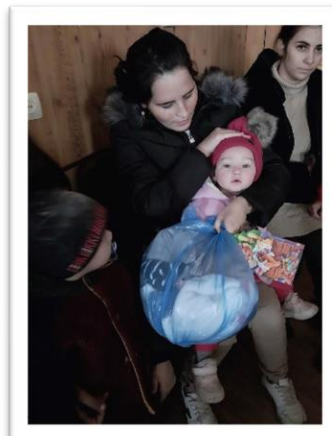
Lähdimme takaisin Suomeen marras – joulukuun vaihteessa. Venäjän pommitukset sähkövoimaloihin olivat jo alkaneet. Vaikka yhtään pommia ei tippunut Karpaattien lääniin, alue alkoi kärsiä jatkuvista sähkökatkoksista: kylmyydestä ja pimeydestä. Sää huononi. Tuli lunta ja räntää. Sairaudet alkoivat levitä.

Mutta teidän antamalla varoilla hankitut ruokakassit toivat toivoa elämän surkeuteen.

Kasseihin laitettiin joulukuun lisänä Suomesta tuotuja lihasäilykkeitä ja kynttilöitä. Lisäksi saimme antaa useille lapsiperheille lämpimiä vaatteita ja kenkiä.

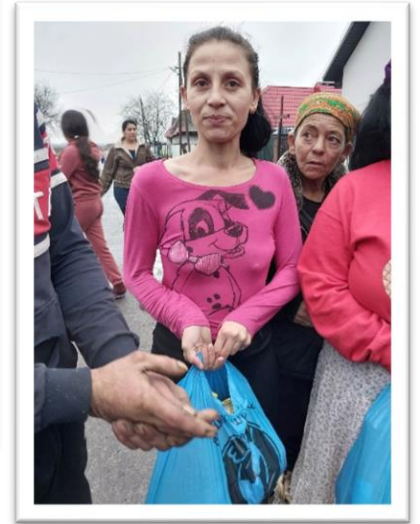
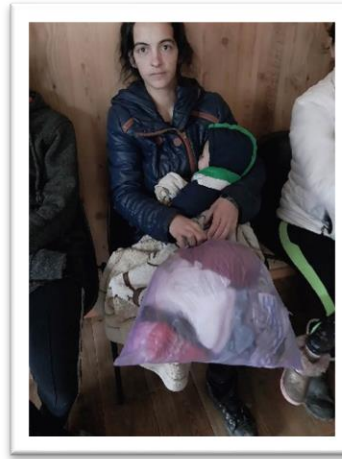
Konsovon kylästä oli seurakuntalainen Vera lähtenyt perheineen Unkariin. Elämä oli muuttunut vaikeaksi: ruokaa oli vähän, perhe sairasti eikä rahaa ollut.

Kun Nadja ja Radik Fontosh saapuivat avustuskuorman kanssa kylään, he huo, kenelle tuli antaa ruokaa. Ei ollut ketään, keneltä kysyä viisautta työhön. Heidän luokseen tuli eräs köyhä nainen. Kun Nadja antoi kassin, nainen purskahti itkuun. Pian ruoka oli jaettu ja kyläläiset iloitivat.

Kovin helppoa ei ole jakaa ruokaa, sillä avuntarvitsijoita on paljon. Hyvin mahdollista on, että nyt tammi- helmikuussa joudumme antamaan apua varastostamme. Onneksi meillä on sellainen!

- (vas.) Holmokilainen äiti pieni lapsi rinnoillaan.
- (oik.) Ruokakassi saivat tungosta aikaan Kontsovon romanikylän pääkadulla. Mutta mieleen jäi silti kysymys: yltikö apu taaborin takakujille?

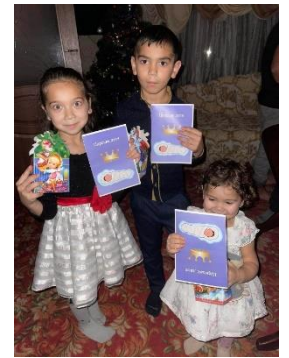

JOULULAHJOJA LAPSILLE

Joka vuosi joulun alla olemme Fidan Yhdelle Vähimmästä työn kautta antaneet joululahjoja lapsille eri romanikylissä. Tänä vuonna saimme ostettua 700 kpl karamelli-lahjapakkauksia, joita on jaettu eri kyliin. Keskustelimme josko tänä vuonna tekisimme ns. vakavampia lahjoituksia perheille, mutta työtoverimme kertoivat, että lapset aina odottavat lahjoja, niinpä tänäkin vuonna oli tärkeintä ilahduttaa.

Suuri ilo se aina onkin.

Samalla lapset saivat joulukertomus vihon, jossa on mukavia tehtäviä. – Meidän omaa suomalaista tuotantoamme.

Lahjojen saaminen on aina iso tapahtuma kylässä. Tässä ollaan Holmokissa. Rukoushuone täyttyi lapsista, vaikka monet perheet ovatkin lähteneet Eurooppaan paremman elämän perässä.

Pasikassa jopa vanhemmatkin tulevat pitämään huolta, että jälkikasvu saa lahjansa. Taistelua tulee välillä, mutta jokainen saa, kunhan vain jaksaa odottaa vuoroaan.

Pohjois-Ukrainassa Pirohovkan kylässä ja Shostkan kaupungissa pidettiin pyhäkouluja. Kerrottiin joulukertomus ja lopuksi jokainen sai lahjan ja joulukirjusen. Nyt riittää puuhaa ihan kotiin asti.

Iloitsemme, että olemme saaneet viemässä iloa pommitusten keskelle. Jumala näitä lapsia ja opettajia siunatkoon.

Rukoilkaa Marinan ja Janusin puolesta. He riskeeraavat elämänsä evankeliumin vuoksi. Alueella on jatkuvasti vaarallista asua.

TYTTÖRYHMÄ PASIKASSA

Olemme iloinneet Mashan teinityttö ryhmästä Pasikan romanikylässä. Vaikka sähköt ovat usein poikki, tytöt kokoontuvat Mashan kotiin tekemään käsitöitä. Ryhmä aloitti vuosi sitten, ja tyttöjen taidot ovat kasvaneet kohisten.

Tämän vuoden alusta Mashasta on tullut Karpaattien Elämän ja Valon virallinen työntekijä, Fidan kannattama. Ei hän nyt aivan uusi työntekijä ole, mutta on ilo antaa uusia mahdollisuuksia. Masha odottaa vauvaa, 3. lastaan, mutta se ei häntä hidasta. Rukoilethan, että lapsi syntyy terveenä ja ettei isä Igorin tarvitsisi lähteä sotaan.

12. TAMMIKUUTA, 2023, LÄHDEMME TAAS KOHTI UKRAINAA.

Meitä lähtee Suomesta taas kaksi autoa, meidän Volkari ja toinen Pihtiputaalta. Siellä on tapahtunut oikea aggregaatti-herätys. Paikalliset yritykset, yhteisöt ja seurakunnat ovat koonneet varoja ja avustusta, ja siksi yli 20, vai onko jo lähemmäs 30 aggregaattia lähdössä matkaan?

Päivastuun Pihtiputaan kuljetuksesta hoitaa helluntaiseurakunta. He kannattavat työtämme muutenkin, joten on ilo saada mukaan seurakunnan edustajia saamaan pienen kurkistuksen työalueellemme.

Suurin osa avustuksesta menee ukrainalaisen Betania-järjestön kautta kauas sisämaahan apua tarvitseville. Jonkin verran jätämme tavaraa myös Karpaattien lääneihin.

Tähän mennessä olemme saaneet monenlaista tavaraa, villasukista ruokaan ja hygieniatarvikkeisiin. Hämmentyneinä olemme seuranneet, kuinka Jumalan käsi on kaiken yllä. Tarvitaanhan kaikkea rahavaroista tavaroihin ja esirikoukseen, sillä ei riitä, että saamme tavaraa. Pitäähän meidän päästä perille ja kyetä vahvistamaan paikallisia. Siellä läheisemme ovat jo joutuneet myymään elintarpeitaan selvitäkseen talvesta.

Kiitos, että olet mukana.

Terveisin,

Kirsi ja Veikko Hekkala

Jos haluat olla mukana antamassa ruokaa nälkäisille,
viemässä työtä eteenpäin.

Tilinumeroimme on nykyään:

Fida International, FI41 2287 1800 0052 56

Viite: 12810 (tämä viite on oikea)

Kaikki tälle tilille lähetetyt varat tulevat työhömmö Ukrainassa.

